

66 กัยประชาชนผู้บริโภคยุคเศรษฐกิจดิจิทัล" เป็นประเด็นที่ยังต้องถกเถียงร่วมกันหาทางออก "รับมือ-แก้ปัญหา" จากการที่ภัยนี้กำลังกระทบสิทธิผู้บริโภคจำนวนมาก... ปัญหานี้ก็ถูกหยิบยกเป็นหัวข้อในเวที "โครงการสานพลังอาเซียน+3 เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

ในเศรษฐกิจดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์" ที่ทางสภาผู้บริโภคของไทยร่วมกับองค์กรเครือข่ายในกลุ่มสมาชิกอาเซียน ประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย ร่วมกันจัดขึ้น ดังที่ "ทีมสกู๊ปเดลินิวส์" ได้สะท้อนข้อมูลไปตอนหนึ่งแล้ว...

มีข้อเรียกร้องให้ทุกภาคส่วนปรับตัวให้เปลี่ยนวิธีคิดเพื่อให้ก้าวทันปัญหาและให้มี "กฎหมายเฉพาะเพื่อรับมือ" ทั้งนี้ "ข้อเสนอแนะ" เหล่านี้ได้ถูกจุดประเด็นเอาไว้ในเวทีดังกล่าว โดยนักวิชาการด้านสิทธิผู้บริโภคหลายคนมองว่า... จากระดับความรุนแรงของปัญหาการหลอกลวงยุคดิจิทัล ที่ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการนำเทคโนโลยี AI มาใช้เป็นเครื่องมือหลอกลวง จนทำให้มีเหยื่อออนไลน์จำนวนมาก ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการที่ "กฎหมายไม่เท่าทัน" และ "ตามไม่ทันโลก" ดังนั้นจึง มีการเสนอแนะว่าหากจะทำให้สิทธิของผู้บริโภคแข็งแรงขึ้น ก็ควรจะมีการปรับปรุงกฎหมายให้เข้มแข็งเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ควรจะมี "กฎหมายพาณิชย์ที่ชัดเจน" ใช้คุ้มครองโดยที่ "ไม่มีช่องว่างกฎหมาย" ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

เกี่ยวกับ ข้อเสนอให้มี "กฎหมายพาณิชย์ที่ชัดเจน" เพื่อ "ใช้คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค" เรื่องนี้ทางอาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์ ดร.จุฑามาศ ธีระวัฒน์ ก็ระบุไว้ว่า... ประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 63.21 ล้านคน หรือคิดเป็น 88% ของประชากรทั้งหมด ขณะที่ระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันอยู่ที่ 7 ชั่วโมง 58 นาที ซึ่งเทียบกับประเทศในเอเชีย ไทยเป็นรองแค่ฟิลิปปินส์กับมาเลเซียเท่านั้น นี่สะท้อนว่า... ตลาดออนไลน์ของไทยใหญ่มาก และยิ่งขยายตัวมากขึ้นในช่วงเกิดโควิด-19 ที่ส่งผลทำให้วิถีชีวิตคนไทยเปลี่ยนไป ตั้งแต่การซื้อขายสินค้า การใช้บริการต่าง ๆ ทางอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์คนเดิมระบุไว้ว่า... แม้ตลาด

'มีช่องโหว่' เสียเปรียบ 'บริโกคออนไลน์' คู่ต้น 'กฎหมายไม่ชัด'

ออนไลน์ของไทยจะใหญ่โต แต่ที่น่าตกใจก็คือ "ไทยยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคด้านออนไลน์ที่ชัดเจน" ขณะที่จีนและอินเดียมีการเปลี่ยนกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคแล้ว โดยมีการเขียนไว้ชัดเจนเพื่อใช้กับธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งของไทยที่ใกล้เคียงสุดมีเพียง พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค

"กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์จริง ๆ คือ พ.ร.บ.ขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2545 มาตรา 3 ที่มีการแก้ไขล่าสุดเมื่อปี 2560 ขณะที่กฎกระทรวงที่กำหนดการซื้อขายสินค้าหรือบริการโดยวิธีการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ที่ไม่ถือว่าเป็น

เดลินิวส์

Daily News
Circulation: 500,000
Ad Rate: 1,800

Section: First Section/หน้าแรก

วันที่: ศุกร์ 13 กันยายน 2567

ปีที่: -

ฉบับที่: 27364

หน้า: 1(ขวา), 3

Col.Inch: 69.93 Ad Value: 125,874

PRValue (x3): 377,622

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: สกู๊ปหน้า1: 'มีช่องโหว่'เสียเปรียบ 'บริโภคนออนไลน์' สู...

ตลาดแบบตรง พ.ศ. 2561 กลับมีความแปลกประหลาด ทั้งที่ พ.ร.บ.ขายตรงฯ คุ่มครองผู้บริโภค กฎหมายถูกกลับส่งเสริมความสามารถผู้ประกอบการ...ดร.จุฑามาศ สะท้อนกรณีกฎหมาย

ขณะที่ผู้อำนวยการส่วนความร่วมมือกับต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ดร.วิมลรัตน์ รุกขวรกุล เติริยาภิรมย์ เสริมไว้ว่า... กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายทางออนไลน์ของไทยเวลานี้มีเพียง พ.ร.บ.ขายตรงและตลาดแบบตรง ซึ่งแม้จะเป็น พ.ร.บ. ที่ดูแลการค้าออนไลน์โดยตรง แต่ก็ยัง “มีช่องโหว่”

ทำให้ต้องใช้ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภคเข้ามาช่วยดูแลอีกแรง เช่น กรณีที่มีการซื้อขายทำสัญญาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ แต่กฎหมายไม่ได้กำหนดเรื่องการให้ข้อมูลต่าง ๆ กับผู้บริโภคก่อนทำสัญญา ทำให้เมื่อเกิดปัญหาขึ้น ผู้บริโภคจึงเสียเปรียบ เพราะ การคุ้มครองสิทธิไม่ชัดเจน

สำหรับ “การช่วยเหลือผู้บริโภคเมื่อมีข้อพิพาทกับผู้ประกอบการ” นั้น ดร.วิมลรัตน์ ขอมรับว่า... ทาง สคบ. อาจยังไปได้ไม่ถึง ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการนำ AI มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน 2 ส่วน คือ 1.รับเรื่องร้องทุกข์กับระบบข้อพิพาทออนไลน์ และ 2.จับเบาะแสการฉ้อโกงผ่านด้อยค่าอินเทอร์เน็ต โดยในส่วนแรกนั้นได้ดำเนินงานมา

ตั้งแต่เมื่อ 5 ปีก่อน และมีการปรับปรุงเป็นระยะ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค ขณะที่ส่วนที่สองที่เป็นการนำ AI มาใช้เป็นเครื่องมือจับการฉ้อโกงทางออนไลน์ เป็นการนำโปรแกรม AI มาช่วยตรวจจับข้อความโฆษณา ซึ่งเคยมีคำวินิจฉัยแล้วกรณีที่เอาเปรียบผู้บริโภค

ส่วนแผนในอนาคตนั้น ทาง ผอ.ส่วนความร่วมมือกับต่างประเทศ สคบ. ระบุไว้ว่า... กำลังมีการขยายพรมแดนความร่วมมือให้กว้างมากขึ้น ซึ่งขณะนี้ สคบ. มีความร่วมมือกับญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สหราชอาณาจักร และลาว ในการระงับข้อพิพาททางออนไลน์ อีกทั้งกำลังสร้างความร่วมมือกับรัสเซีย เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้บริโภคได้เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม “ผลกระทบผู้บริโภคยุคเศรษฐกิจดิจิทัล” ตอนนี้ “การจะแก้ปัญหาได้ไวขึ้น เครื่องมือจะต้องร่วมมือกันให้เกิดความเข้มแข็ง” ซึ่งขณะนี้ก็ได้มีการแบ่งงานกันชัดเจน โดย สคบ. ทำหน้าที่ป้องกัน (Prevention) ส่วนสภาผู้บริโภคทำหน้าที่ปกป้อง (Protection)

“สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการสร้างความเข้มแข็งให้ผู้บริโภคดูแลตัวเองได้ จึงจำเป็นต้องให้ความรู้กับผู้บริโภคให้รู้เท่าทันเศรษฐกิจดิจิทัล และสามารถส่งต่อความรู้นี้ไปให้กับสังคมคนรอบตัวได้ด้วย เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ แต่ก็ต้องยอมรับว่า...แม้จะทำงานกันหนัก แต่ก็ยังมีการฉ้อโกงหลอกลวงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ สคบ. เองก็ต้องคิดปรับปรุงทบทวนกันอยู่ตลอดเพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคมีประสิทธิภาพมากที่สุด”...ทาง ดร.วิมลรัตน์ ระบุไว้ในเวทียังกล่าว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็มุ่งจะ “เท่าทัน”

แต่ “ที่ยังต้องตามดูกันคือกฎหมาย”...

ที่ “ไร้ช่องโหว่คุ้มครองผู้บริโภค?”

สยามรัฐ

Siam Rath
Circulation: 900,000
Ad Rate: 850

Section: First Section/คุณภาพชีวิต

วันที่: ศุกร์ 13 กันยายน 2567

ปีที่: 75 ฉบับที่: 25418

Col.Inch: 17.70 Ad Value: 15,045

ภาพขาว: 4มุมเมือง: ร่วมกันดูแลผู้สูงอายุ

หน้า: 9(บนซ้าย)

PRValue (x3): 45,135

คลิป: ชาว-ดำ

■ ร่วมกันดูแลผู้สูงอายุ

รศ.ทวิดา กมลเวชช รองผู้ว่าฯ กทม. ร่วมงานมหกรรมงานวิจัย 90 ปี นวัตกรรมธรรมศาสตร์เพื่อประชาชน ป้องกัน 'พลัด ตก หก ล้ม' ภัยสุขภาพที่แฝงอยู่กับการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุในแต่ละวัน และเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้คนจำนวนไม่น้อยต้องอยู่ในภาวะพึ่งพิงที่สัมพันธ์กับมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ ณ ห้องอเนกประสงค์ ชั้น 1 หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 353

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 13 - พุธสัปดาห์ 19 กันยายน 2567

ปีที่: 44

ฉบับที่: 2300

หน้า: 83(กลาง)

Col.Inch: 94.14 Ad Value: 33,231.42 PRValue (x3): 99,694.26

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: Agora: วิวาทะเรื่องมนุษย์ในสภาวะธรรมชาติของฮ็อบส์ ล็อก และ...

Agora

กฤตภาส ศักติชฐานนท์
วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
www.facebook.com/bintokrit

วิวาทะเรื่องมนุษย์ ในสภาวะธรรมชาติ ของฮ็อบส์ ล็อก และรุสโซ

เด็กกลุ่มหนึ่งจากโรงเรียนประจำที่เคร่งครัด
กฎระเบียบได้เดินทางอพยพเพื่อหนีภัย
สงครามข้ามมหาสมุทร

แต่ระหว่างที่กำลังข้ามน้ำข้ามทะเลอยู่นั้น
พวกเขาก็ประสบอุบัติเหตุจนกระจัดกระจาย
กันอยู่ในท้องทะเล

โชคดีที่บางคนยังสามารถรอดชีวิตมาได้
ด้วยเรือชูชีพลำเล็ก

เด็กซึ่งกำลังอย่างเข้าสู่ยุวชนกลุ่มนี้พาเรือดังกล่าวลอยมาถึงฝั่งได้ในที่สุด ทว่า แผ่นดินที่พวกเขาไปถึงกลับเป็นแผ่นดินรกร้างในเกาะโดดเดี่ยวกลางมหาสมุทรซึ่งไร้ผู้คนอาศัยอยู่ พวกเขาต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ไม่มีทั้งครอบครัวและโรงเรียนใดเคยสอนพวกเขามาก่อน

นั่นก็คือ การเอาชีวิตรอดให้ได้ในป่าดิบเถื่อนดงที่ไม่มีชุมชน สังคม กฎหมาย และอำนาจรัฐใดๆ เดินทางไปถึง

ในสถานการณ์เช่นนี้พวกเขาจะเป็นอย่างไรต่อไป?

จะสามารถตั้งหลักแหล่งดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างสันติได้หรือไม่?

และเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้นพวกเขาจะบริหารจัดการชีวิตของคนที่เหลืออยู่ได้อย่างไร?

จะเกิดการกำหนดตำแหน่งต่างๆ ในการทำงานส่วนรวมขึ้นมาหรือไม่?

ใครบางคนในจำนวนนี้จะต้องขึ้นมาเป็นผู้นำเพื่อรับผิดชอบดำเนินการกิจทั้งหลายให้ลุล่วงหรือเปล่า?

เชื่อแน่ว่าคำถามเหล่านี้ทุกคนล้วนมีคำตอบ แต่คำตอบนั้นอาจไม่ตรงกัน บางคนคิดว่าพวกเขาสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติได้

ในขณะที่บางคนอาจเชื่อว่าจะต้องเกิดความขัดแย้งรุนแรงแน่ๆ

บางคนคิดว่าพวกเขาอาจอยู่แบบตัวใครตัวมัน

ในขณะที่บางคนคิดว่าพวกเขาจะรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นกว่าเดิม และใครก็ตามที่ไม่ยอมเข้ากลุ่มก็จะไม่สามารถเอาชีวิตรอดได้

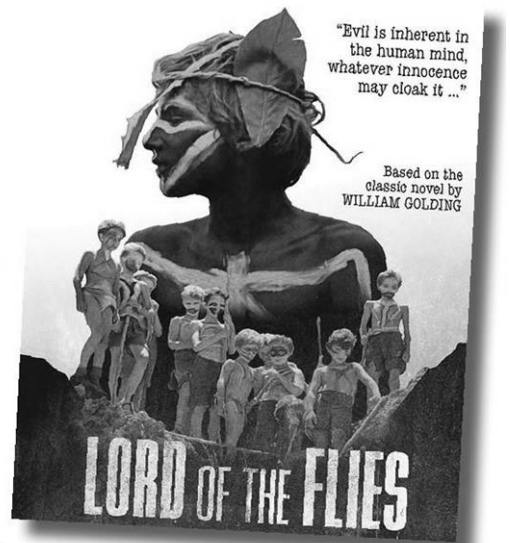
สถานการณ์ที่ยกมานี้เป็นเหตุการณ์เริ่มต้นของนวนิยายเรื่องดังระดับตำนานเรื่อง "Lord of the Flies" ของ "วิลเลียม โกลดิง" (William Golding, 1911-1993) นักเขียนผู้เรืองนามชาวอังกฤษ เจ้าของรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรมในปี ค.ศ.1983 ในฉบับแปลเป็นภาษาไทยมีหลายสำนวน

สำนวนล่าสุดเป็นฝีมือการแปลของ "ต้องจารุธรรมรังสิ" ใช้ชื่อว่า "วัยเยาว์อันลึกลับสูญ" หลังจากทีนวนิยายเรื่องนี้ถูกผู้สืบทอดชนครั้งแรกที่อังกฤษในปี ค.ศ.1954 ก็ได้รับเสียงชื่นชมเป็นอย่างมาก

จนกระทั่งในที่สุดก็มีการนำไปดัดแปลงเป็นภาพยนตร์หลายครั้ง ที่ปรากฏแน่ชัดคือครั้งแรกในปี ค.ศ.1963 และครั้งต่อมาในปี ค.ศ.1990 และก็ได้รับการตอบรับอย่างอุ่นหนาฝาคั่งจากผู้ชมทั้งสองครั้ง

สภาพตั้งที่กล่าวมาข้างต้นเรียกว่า "สภาวะธรรมชาติ" (State of Nature) หมายถึงสภาพการณ์ดั้งเดิมของมนุษย์ก่อนเกิดรัฐ ซึ่งนักปรัชญาการเมืองสาย "พันธสัญญาทางสังคม" (Social Contract) ใช้เป็นฐานตั้งต้นในการสร้างทฤษฎีการเมืองการปกครอง โดยอาศัยการทดลองทางความคิดขึ้นมาในห้วงเวลาที่ปราศจากรัฐนั้น ชีวิตของมนุษย์จะเป็นอย่างไร สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้หรือไม่

การจินตนาการถึงช่วงเวลาที่ไม่มียุติธรรมนี้ก็เพื่อค้นหาว่าโดยเนื้อแท้แล้วรัฐคืออะไร จำเป็นต่อชีวิตของมนุษย์หรือไม่ และรัฐแบบใดมีความถูกต้องชอบธรรมที่สุด

นักปรัชญาการเมืองที่ใช้วิธีนี้อย่างเป็นทางการจะลักษณะคนแรกคือ "โทมัส ฮ็อบส์" (Thomas Hobbes, 1588-1679) นักคิดชาวอังกฤษที่เชื่อว่าในสถานการณ์เช่นนี้ทุกคนจะตกอยู่ในอันตรายที่น่าสะพรึงกลัว เพราะเป็นห้วงยามที่ปราศจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์คือความเห็นแก่ตัวที่ต้องการเอาชีวิตรอด ดังนั้น จึงไม่อาจไว้วางใจใครได้เลย

ไม่ว่าจะเป็นคนอ่อนแอหรือแข็งแรงก็ไม่ปลอดภัยด้วยกันทั้งนั้น การที่ฮ็อบส์มองมนุษย์ในแง่ร้ายเช่นนี้จึงไม่แปลกที่เขาจะสรุปในเวลาต่อมาว่า รัฐเป็นสิ่งจำเป็นโดยธรรมชาติที่มนุษย์รวมตัวกันเป็นกลุ่ม แล้วสถาปนาอำนาจกลางขึ้นมาเพื่อพิทักษ์รักษาความปลอดภัยให้กับทุกคน รัฐที่มนุษย์ตกลงปลงใจสร้างขึ้นมาด้วยกันนี้มีสถานะของ "องค์อธิปัตย์" (sovereign) หรืออำนาจสูงสุด

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 353

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 13 - พุธสัปดาห์ 19 กันยายน 2567

ปีที่: 44

ฉบับที่: 2300

หน้า: 83(กลาง)

Col.Inch: 94.14 Ad Value: 33,231.42 PRValue (x3): 99,694.26

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: Agora: วิวาทะเรื่องมนุษย์ในสภาวะธรรมชาติของฮ็อบส์ ล็อก และ...

ของรัฐที่ยิ่งใหญ่และเด็ดขาดเหนือกว่าผู้คนที่ทั้งหลาย ซึ่งปัจเจกชนแต่ละคนจำเป็นต้องภักดีโดยไม่สามารถต่อต้านขัดขืนและกระทำการล้มล้างทำลายได้

ผู้สนใจแนวคิดนี้สามารถอ่านเพิ่มเติมได้จากบทความตอนที่แล้ว เรื่อง “แนวคิดของโฮมส์ ฮ็อบส์ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งรัฐ” ทางลิงก์ https://www.matichonweekly.com/column/article_798600

๖๖ แต่แนวคิดของฮ็อบส์ถูกท้าทายอย่างหนักโดยนักปรัชญาที่ตามมาภายหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “จอห์น ล็อก” (John Locke, 1632-1704) นักคิดชาวอังกฤษ ผู้เสนอความคิดแบบตรงกันข้ามว่าในสภาวะธรรมชาติมนุษย์ไม่ได้เลวร้าย

แต่มนุษย์มีความเป็นเหตุเป็นผล ใฝ่ดี มีความสุขสบายตามอัธยาศัย

โดยรวมแล้วชีวิตของมนุษย์ในสภาวะธรรมชาตินั้นนอกจากจะไม่เลวร้ายแล้ว ยังอยู่ในสภาพที่ดีด้วยซ้ำ

เพราะพวกเขามี “เสรีภาพโดยสมบูรณ์” และทุกคนก็มี “ความเสมอภาค” กัน

ไม่มีใครเป็นนายหรือบ่าวของใคร ความอิสระเสรีนี้ทำให้โดยพื้นฐานแล้วชีวิตของทุกคนเป็นชีวิตที่ดี เพราะอยากใช้ชีวิตอย่างไรก็ใช้ชีวิตไปตามนั้นได้โดยไม่มีความหมายของรัฐบาลใดเข้ามาบังคับ

อย่างไรก็ตาม ท้ายที่สุดมนุษย์จะตกลงปลงใจที่จะออกจากสภาวะธรรมชาติดังกล่าวมาสถาปนารัฐขึ้นร่วมกัน เพื่อเป็นหลักประกันเสรีภาพของพวกเขาว่าจะดำรงอยู่ต่อ

หรือพูดอีกทางหนึ่งก็คือการสร้างรัฐเป็นทางเลือกที่ดีกว่าอยู่แบบเดิมซึ่งไม่มีอำนาจตรงกลางมาคอยไกล่เกลี่ยหรือจัดการปัญหาระหว่างกัน

ด้วยความที่มนุษย์โดยธรรมชาติแล้วมีเหตุมีผลจึงคิดได้เองว่าการรวมตัวอยู่ด้วยกันภายใต้รัฐย่อมเป็นทางเลือกของชีวิตที่ดีกว่า

นี้ ก็คืออีกคนหนึ่งก็ตามมาเป็นชาวฝรั่งเศส นามว่า “ฌอง ฌาคส์ รูสโซ” (Jean-Jacques Rousseau, 1712-1778) อธิบาย

สภาวะธรรมชาติแตกต่างจากทั้งฮ็อบส์และล็อก เขาคิดว่าชีวิตในสภาวะธรรมชาติไม่ได้เลวร้ายอย่างที่ฮ็อบส์เชื่อ

รูสโซมองมนุษย์ในแง่ดี แต่ก็ไม่เหมือนกับที่ล็อกมอง

เพราะในขณะที่ล็อกคิดว่าการสร้างสังคมแล้วสถาปนารัฐขึ้นเป็นสภาพที่ดีกว่าสภาวะธรรมชาติ รูสโซกลับมองสวนทางว่าสภาวะธรรมชาติต่างหากคือสภาพที่ดีที่สุด หรือกล่าวได้ว่าสภาวะธรรมชาติมีสภาพที่ดีกว่าสภาวะสังคม

เนื่องจากชีวิตมนุษย์ในสภาวะสังคมเต็มไปด้วยสิ่งเลวร้ายที่ทำให้มนุษย์ซึ่งแต่เดิมบริสุทธิ์อยู่แล้ว กลับเสื่อมทรามลงจนกระทั่งขาดอิสรภาพเสรีภาพ และหม่อมองไปด้วยเรื่องราวไร้สาระในสังคมเมืองที่บ่อนทำลายความดีงามตามธรรมชาติของมนุษย์ดั้งเดิม

รูสโซคิดว่าโดยเนื้อแท้แล้วมนุษย์มี “ความรักตัวเอง” แต่ความรักตัวเองนี้มีความแตกต่างกันเมื่ออยู่ในสภาวะธรรมชาติดับในสภาวะสังคม

โดยที่ในสภาวะธรรมชาตินั้นมนุษย์มีความรักตัวเองอยู่แล้วและสามารถแสวงหาสิ่งต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเองได้

แต่กระนั้นสังคมก็จะเกิดขึ้นเองจากการรวมตัวของมนุษย์อย่างเป็นธรรมชาติ คือผู้ชายจับคู่กับผู้หญิงเกิดเป็นครอบครัว แล้วต่อมามีลูกหลานจนชุมชนของมนุษย์กลายเป็นสังคมที่ใหญ่โต และเต็มไปด้วยสิ่งต่างๆ ที่เกินไปกว่าความจำเป็นดั้งเดิมของชีวิต

จากนั้นก็เกิดการเปรียบเทียบแข่งขันกันอันนำไปสู่ความอิจฉาริษยา ความขัดแย้งแย่งชิงและสิ่งเลวร้ายอื่นๆ ตามมา

ท้ายที่สุดมนุษย์ที่มีอิสระเสรีภาพอย่างเต็มเปี่ยมในสภาวะธรรมชาติ ก็กลายเป็นถูกเหนี่ยวรั้งกักขังจากสิ่งต่างๆ ที่สร้างขึ้นมานี้ภายหลัง

จนกระทั่ง “เสรีภาพ” อันเป็นสิ่งมีค่าพื้นฐานของมนุษย์โดยแท้จริงได้ถูกพันธนาการและพรากจากไป ●

การเมือง

นายกสภา มธ. เชื่อ เสียงสามัญชน 'ดังขึ้นเรื่อยๆ' มองความเปลี่ยนแปลง อีกไม่นานคงได้เห็น

วันที่ 12 กันยายน 2567 - 18:58 น.

เมื่อวันที่ 12 กันยายน ที่ Lido Connect Hall 2 สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ เครือมติชน จัดงาน **'Talks for Thailand 2024 เสียง-สามัญชน'**

บรรยากาศเมื่อเวลาราว 13.30 น. ประชาชนที่ลงทะเบียนล่วงหน้า ททยอยเดินทางมาเข้าร่วมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งแขกผู้มีเกียรติจากแวดวงต่างๆ เป็นจำนวนมาก

ต่อมา เมื่อเวลาประมาณ 14.30 น. นายสุวพงศ์ จันฟังเพชร บรรณาธิการ กอง บก.มติชนสุดสัปดาห์ กล่าวเปิดเสียงสามัญชน จากนั้น นายภมิต อนันทนาธร อาจารย์ภาควิชากฎหมายทั่วไป คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กล่าวในหัวข้อ **'สามัญชนสร้างชาติ : มองสามัญชนใน**

ประวัติศาสตร์การเมืองไทย' ต่อด้วย ผศ.ดร.ถวัลย์ ใจจริง รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งกล่าวในหัวข้อ 'บทบาทพลเมืองไทยในช่วงต้นรัฐประชาชาติ'

กระทั่งเมื่อเวลา 15.30 น. ศาสตราจารย์ พิเศษ ดร. ชาญวิทย์ เกษตรศิริ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขึ้นเวทีแสดง Lecture Performance ' An Imperial Sake Cup and I ' ถ้วยสาเกจักรพรรดิกับเรื่องเล่าสามัญ ของ ชาญวิทย์ เกษตรศิริ'

โดยหลังจบการแสดง นายศิริโรตม์ คล้ามไพบูลย์ นักวิชาการอิสระ ได้เชิญ ศ.ดร. สุรพล นิติไกรพจน์ นายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขึ้นกล่าวบนเวที

ศ.ดร. สุรพล กล่าวว่า เสียงของคนธรรมดาสามัญเสียงดังขึ้นเรื่อยๆ แต่เราไม่ค่อยได้ยินมันมากในสื่อกระแสหลัก สังคมที่เปลี่ยนไปจาก 10 กว่าปีมานี้

"คนธรรมดาสามัญเสียงดังขึ้น แต่สิ่งที่กดทับมันหนักเกินกว่าที่จะทำให้คนในสังคมได้ยินมันชัด จากวันนี้ช่วงเวลาปีนี้ หลายเดือนมานี้ ผมคิดว่าเสียงจะค่อยๆดังมากขึ้นเรื่อยๆ จะบอกอะไรบางอย่างว่าผู้คนในสังคมที่ต้องการความเปลี่ยนแปลง ผมคิดว่าเสียงสามัญชนในประเทศนี้ จะเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงบางเรื่องบางราว พวกเราจะได้เห็นในเวลาไม่นาน "

ทั้งนี้ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ศ.ดร.สุรพล นิติไกรพจน์ นายกสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้สัมภาษณ์ 'มติชน' ว่า ตนได้รับคำเชิญมาจาก ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ในฐานะนักวิชาการลูกชาวบ้าน และอดีตอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงอยากลองมาดูมาฟังว่า ภายในงานจะมีการแสดงมุมมองอย่างไรบ้าง

"ช่วงหลายเดือน หรือ ช่วงหนึ่งปีมานี้ เราฟังเสียงใครต่อใครเยาะเย้ย ที่เป็นเสียงก้องกลับไปกลับมา ล้วนจะเป็นคนที่มีสถานะมีชื่อเสียงในสังคม ไม่ค่อยได้เสียงจากบุคคลธรรมดาสักเท่าไร เลยอยากจะมาลองฟังในงานว่าจะมีเนื้อหาอย่างไร

ส่วนตัวผมคิดว่า เสียงของสามัญชนดังไม่เพียงพอหรอก แต่ว่าโซเชียลมีเดียทำให้ดังขึ้น การมีเวทีก็ทำให้คนหลากหลายคนได้คุยกัน และอาจจะทำให้เสียงนั้นก้องมากขึ้นกว่าที่เคยพูดโดยคนใดคนหนึ่ง” ศ.ดร.สุรพลชัย

ศ.ดร.สุรพลกล่าวว่า ตามจริงไม่จำเป็นต้องมีวิธีการอะไรมากมายในการเพิ่มความดังของเสียงสามัญชน เพียงแต่ถ้ามันตอบโจทย์ ถ้ามันมีการอภิปราย หรือ แสดงในสิ่งที่คนทั่วไปเขาคิดกัน เพราะไม่มีเสียงใดที่ดังกว่าเสียงที่คนทั่วไปในประเทศคิดตรงกัน

"ผมก็เชื่อว่าวิธีการไม่ค่อยสำคัญ และไม่จำเป็นต้องมีวิธีการที่ทำให้เสียงดังไปถึงรัฐบาล เพราะ สังคมปัจจุบันไม่ได้ เหมือนสังคมเมื่อ 20 ปีที่แล้ว ซึ่งเป็นสังคมที่ปกครองโดยรัฐบาลที่มีการลำดับชั้นบุคคล แต่สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่ทุกคนมีส่วนร่วม สามารถพูดอะไรได้เท่ากัน

ฉะนั้นถ้าคนเดียว สองคน หรือ คนกลุ่มเล็กที่พูดอะไรแล้ว ตรงกับที่คนส่วนใหญ่เชื่อก็จะสามารถทำให้เสียงเหล่านี้ กลายเป็นเสียงที่ดังก้องในการขับเคลื่อนได้” ศ.ดร.สุรพลกล่าวทิ้งท้าย

